

ØSTLANDSJORD AS
c/o Østlandsjord AS
Postboks 33
1314 VØYENENGA

Saksbehandler, innvalgstelefon
Malin Røyset Aarønes, 22003644

Tillatelse etter forurensningsloven til drift av avfallsanlegg - Østlandsjord AS - Bærum kommune

Statsforvalteren i Oslo og Viken har ferdigbehandlet søknaden fra Norconsult AS på vegne av Østlandsjord AS, og gir tillatelse etter forurensningsloven til drift av avfallsanlegg ved Isiveien 76 i Bærum kommune.

Tillatelsen med tilhørende vilkår følger vedlagt.

Statsforvalteren fatter vedtak om gebyr på kr 112 000,- for behandling av saken.

Vedtaket om tillatelse og gebyrfastsettelse kan påklages av berørte parter eller andre med rettslig klageinteresse innen 3 uker.

Vi viser til søknad mottatt 29.08.2017, oppdaterte søknader mottatt 06.11.2018 og 06.12.2022 om tillatelse til virksomhet etter forurensningsloven, og sakens øvrige dokumenter.

Bakgrunn

Historikk

Østlandsjord AS (heretter Østlandsjord) driver i dag et anlegg for jordproduksjon og knusing av stein på Isi i Bærum kommune. Anlegget har vært i drift siden slutten av 1990-tallet og knusing av stein startet i 2014. I 2014 gjennomførte Fylkesmannen (nå Statsforvalteren) tilsyn ved virksomheten og vi ble kjent med at bedriften drev med steinknusing. Østlandsjord ble da gjort oppmerksom på at de måtte sende inn meldeskjema til Statsforvalteren for pukkverksdrift etter kapittel 30 i forurensningsforskriften. Da vi ikke hadde mottatt en melding om pukkverksdriften, gjennomførte Statsforvalteren et oppfølgingstilsyn i 2017. Under tilsynet ble det oppdaget at bedriften utførte andre aktiviteter som krevde tillatelse etter forurensningsloven. Østlandsjord sendte den 19.07.2017 inn et meldeskjema for pukkverket og Norconsult sendte inn en søknad om tillatelse etter forurensningsloven for øvrige aktiviteter den 29.08.2017, på vegne av Østlandsjord.

Søknaden om tillatelse ble sendt på høring til naboer, offentlige myndigheter, og andre berørte parter. Under høringen ble det av naboer påpekt at reguleringsplanen ikke åpnet for pukkverksdrift på Isi, og at dersom driften likevel skulle bli tillatt etter reguleringsplanen, oppfyller aktiviteten unntaksbestemmelsene i kapittel 30 slik at den ville kreve særskilt tillatelse etter forurensingsloven. Norconsult sendte den 06.11.2018, en oppdatert søknad som inkluderte supplerende informasjon til den første søknaden og søknad om tillatelse for aktiviteten pukkverksdrift.

Området hvor bedriften drifter er regulert til «kommunalteknisk virksomhet». I planbestemmelsene er det angitt at «Innenfor området tillates bygg og anlegg knyttet til avfallshåndtering, gjenvinning samt etablering av anlegg for deponigass». I brev fra Bærum kommune datert 30.03.2020 og 27.05.2020, konkluderte kommunen med at pukkverksdrift var i strid med reguleringsplanen for Isi Miljøpark. Statsforvalteren valgte å avslå hele søknaden til Østlandsjord den 14.08.2020, med begrunnelse i at pukkverksdrift var i strid med plan. Vi ba bedriften om å sende inn en ny søknad for aktivitetene som var i tråd med plan. Bedriften klagde på avslaget, men vi opprettholdt vårt vedtak og sendte klagen til Miljødirektoratet for endelig behandling. Miljødirektoratet fattet vedtak i klagesaken den 19.05.2021, hvor de opphevdte vårt vedtak om avslag, og bad oss om å vurdere saken på nytt. Direktoratet vurderte at pukkverksdrift er en form for virksomhet som faller inn under naturlig språklig forståelse av ordlyden i reguleringsplanen. Østlandsjord sendte inn en oppdatert søknad 06.12.2022, med en ny vurdering av støy og støv fra deres virksomhet.

Søknad

Østlandsjord AS søker om drift av et avfallsanlegg i Isiveien 76 (deler av gbnr. 71/42) ved Isi Miljøpark i Bærum kommune. Det omsøkte anlegget skal ha følgende aktiviteter:

- mottak, mellomagring og knusing av asfalt
- mottak, kverning og kompostering av hageavfall
- mottak, knusing, sikting og harping av ikke-forurensede jord- og steinmasser (pukkproduksjon)
- jordproduksjon

Hovedaktiviteten til Østlandsjord er mottak og behandling av ikke-forurensede masser fra graveprosjekter. Gravemasser benyttes som del av råstoffet for produksjon av vekstjord og fyllmasser. Bedriften opplyser at massene mottas, sorteres og mellomlagres før det produseres ulike typer jordmasser og fyllmasser for salg til kunder. Videre mottar de større mengder sprengstein som knuses ned til pukkstein i et knuseverk. Tilleggsaktivitet for bedriften vil være mottak og håndtering av asfalt og hage- og parkavfall.

Bedriften søker om følgende årlig mottatt mengde og lagermengde:

Fraksjon	Årlig mottatt mengde (tonn)	Lagermengde (tonn)
Asfalt	20 000	20 000
Hage- og parkavfall	3 000	2 000
Jord- og steinmasser	370 000*	60 000*
Jord (produseres på anlegget)	Produseres av øvrige mottatte fraksjoner	70 000

*mengder anslått.

Anleggsområdet med aktivitetene til Østlandsjord er fordelt over to områder på Isi Miljøpark, et område i vest, hvor det vil foregå mottak av fraksjoner, pukkproduksjon, behandlingsområder for jordproduksjon, gravemasser og asfalt, og et område i øst hvor det vil foregå kverning og kompostering av hage- og parkavfall.

Høring

Statsforvalteren har sendt søknaden på høring til naboer, offentlige myndigheter, og andre berørte parter i 2017/2018. Søknaden ble også lagt ut på Statsforvalteren sine nettsider. På bakgrunn av at Bærum kommune vurderte at pukkverksdrift ikke var i tråd med plan i 2020, varslet Statsforvalteren stans i mottak av stein og pukkverksdrift innen 31.12.2020. Da Østlandsjord hadde søkt kommunen om dispensasjon fra reguleringsplan for å få fortsette med pukkverksdrift, søkte de om utsatt frist for stans inntil saken var blitt avgjort i kommunen. I første omgang søkte de om utsatt frist til 01.05.2021, som de fikk innvilget. Da saken ikke hadde blitt avgjort i kommunen innen den nye fristen, søkte bedriften om en ny utsatt frist til dispensasjonen enten var innvilget eller avslått. Den andre søknaden om utsatt frist ble sendt ut på høring til naboer, offentlige myndigheter og andre berørte parter. I denne høringsrunden brukte noen av høringspartene muligheten til å uttale seg om Østlandsjord sitt omsøkte anlegg i sin helhet, og ikke bare selve søknaden om utsatt frist. Da høringsuttalelsene har vært relevant for bedriftens søknad om tillatelse etter forurensningsloven for drift av avfallsanlegg, har vi valgt å inkludere denne høringsrunden i vår saksbehandling av søknaden. En del av høringsinnspillene har inkludert argument for at virksomheten er i strid med plan. Da planforholdene er blitt avklart, har vi valgt å ikke inkludere hva som angår plan i høringsuttalelsene.

Vi har mottatt en rekke høringsuttalelser i høringsrunden for søknaden i 2017/2018, samt fra høringsrunden i 2021. Nedenfor gjengis en oppsummering av høringsuttalelsene.

Naboer opplyser at de har vært svært plaget av støy fra Østlandsjord AS over lengre tid, spesielt fra pukkverksdriften, og påpeker at formen på dalen gjør at lyden bærer langt. En nabo har boret brønn til grunnvannet og opplyser at flere naboer i området er brukere av grunnvannet. De er derfor bekymret for hvordan bedriftens håndtering av forurenset overvann vil påvirke grunnvannsforekomsten. Flere naboer har uttrykt bekymring for at overvann og annen avrenning fra anleggsområdet vil påvirke Isielva og Sandvikselva, som er viktig forekomst for gyting og oppvekst for laks og sjøørret. Området blir flittig brukt som turområde, da Østlandsjord er lokalisert mellom Isi naturreservat og Djupdalen og Kjaglidalen naturreservat. Djupdalen og Kjaglidalen ligger tilgrensende til anleggsområdet og naboen opplyser at Østlandsjord har gjort inngrep i verneområdet. I tillegg har de observert flere tilfeller hvor aktivitet og trafikk ved anlegget tilfører mye støv til Djupdalen og Kjaglidalen. De påpeker at trafikken til og fra anlegget medfører nedstøving og tilgrising av adkomstveien som beboere også bruker som skolevei og adkomstvei til og fra sine boliger.

Brukkerrådet for fisk, Bærum kommune erfarer at det ofte brenner på toppen av deponiet og ber om at det settes vilkår for forsvarlig håndtering av slukkevann. De viser for øvrig til bestemmelser i reguleringsplanen som angår støy, inngjerding, fordrøyningsbasseng, mv.

Bærum kommune ber om at det settes krav til håndtering av overvann slik at det hindres at overvannet går til deponiet som kommunen har ansvar for. Kommunen opplyser at de har mottatt klager på støy fra Østlandsjord og at de erfarer at det støver mye fra aktivitetene til Østlandsjord og fra trafikken til og fra anlegget. De ber om at det settes krav til at bedriften rengjør veien for å forhindre støving fra trafikk, samt vanning av anleggsområdet i tørre perioder.

Bærum elveforum mener det trengs bedre håndtering av overvann og sigevann på Isi. De påpeker at Isielva er viktig biotop for gyting og oppvekst av laks og sjøørret, og at påvirkning på elva bør redusere til et minimum. Videre viser de til at det kan forekomme fremmede og svartelistede arter i

jordmasser og hageavfall, og at det stadig registreres flere forekomster av slike arter i Isielva og Sandvikselva. De påpeker også at sprengstein inneholder store mengder nitrogen, sprengstråder og mikroplast.

Naturvernforbundet i Bærum og Skui Vel mener at dagens håndtering av overvann og sigevann på Isi er for dårlig. Slik som naboene, påpeker de at Østlandsjord ligger øverst i en V-dal, hvor støv og støy følger værdraget nord-sør. Utformingen av dalen gjør at støy bærer veldig langt. De opplyser at det oppleves mye støy og støv, både fra aktivitetene og trafikken til og fra Østlandsjord. Forbundet påpeker at sprengstein inneholder mye forurensning (nitrogen, sprengtråder, m.m.) og må renses skal fraksjonen kunne gjenbrukes som ikke-forurensede masser.

Statens vegvesen region øst mener de trafikale konsekvensene av virksomheten er mangelfullt framstilt og stemmer ikke med deres observasjoner gjort i området. Kapasitet til krysset i tilknytning til rampene av- og på E16 er tilfredsstillende i forhold til den trafikkmengden som er i området.

Virksomhetens kommentarer til høringsuttalelsene:

Østlandsjord opplyser at de har forståelse for at naboer opplever støy og andre ulemper fra Isi miljøpark og bedriftens aktiviteter. De viser til at bedriften startet sin virksomhet på området i 1997 og steinknusing i 2014, og at flere av naboene som har uttalt seg har flyttet til område etter dette. Videre viser de til støymålinger og -vurderingen gjort av Norconsult i 2018 og støvmålinger gjennomført av Molab AS i 2014/2015, som viser at virksomheten holder seg innenfor veiledende krav i bransjen.

Statsforvalterens kommentarer

En del høringsinnspill har påpekt at veien ikke er utformet for den typen og mengden tungtrafikk som forekommer som følge av Østlandsjords beliggenhet. Videre er det inkludert bekymringer rundt trafikksikkerhet, da veien brukt av Østlandsjord i tillegg er adkomstvei og skolevei for beboere. Det er kommunen som er myndighet for trafikksikkerhet og trafikkbelastning på veiene. Vi har derfor lagt mindre vekt på disse delene av høringsinnspillene, og forutsetter at Bærum kommune følger opp disse punktene. Statsforvalteren kan regulere transport inn og ut av et anlegg gjennom å fastsette driftstider.

Statsforvalterens vurdering

Generelt

Når forurensningsmyndigheten avgjør om tillatelse skal gis etter forurensningsloven § 11 og fastsetter vilkårene etter § 16 i samme lov, skal det legges vekt på de forurensningsmessige ulemper ved tiltaket sammenholdt med de fordeler og ulemper som tiltaket for øvrig vil medføre.

Etter naturmangfoldloven § 7 skal prinsippene i lovens §§ 8 til 12 legges til grunn som retningslinjer ved utøving av offentlig myndighet. Disse rettsprinsippene omfatter vurdering i forhold til kunnskapsgrunnlaget, «føre-var-prinsippet», samlet belastning, miljøforsvarlige teknikker og at kostnader bæres av tiltakshaver.

Kapittel 30 i forurensningsforskriften regulerer knuseverk og siktestasjoner som produserer pukk, grus, sand og singel. I utgangspunktet trenger ikke en tiltakshaver en særskilt tillatelse etter forurensningsloven for pukkverksdrift, så lenge kravene i kapittelet blir fulgt. § 30-2 åpner likevel for at forurensningsmyndigheten kan regulere virksomheten gjennom en tillatelse dersom særlige

forhold eksisterer. Slike forhold kan være særlig støyende virksomhet/nærhet til nabo, annen virksomhet på samme område som pukkverksdriften, hensynet til en spesielt sårbar naturtype eller naturområde, hensynet til en spesielt sårbar resipient, mottak og håndtering av returmasser eller forekomst av faste jevnlig unntak for den vanlige driften. Pukkverksdriften ved Østlandsjord oppfyller flere av disse forholdene. Blant annet opplever naboene mye støv og støy fra driften og anlegget ligger nært et naturreservat. Statsforvalteren ser derfor behov for å regulere pukkverksdriften sammen med de øvrige aktivitetene på anlegget i en særskilt tillatelse etter forurensningsloven.

Det er virkningene av den omsøkte virksomheten på det aktuelle stedet som er vurdert. Dersom virksomheten senere ønsker å flytte virksomheten må det derfor søkes på nytt for den nye lokaliseringen.

Lovgrunnlag og myndighet

Aktuell virksomhet krever tillatelse etter forurensningsloven § 11, jf. § 29 og forurensningsforskriften § 30-2.

Statsforvalteren har behandlet saken som rett forurensningsmyndighet for avfallsanlegg, jf. rundskriv T-3/12 punkt 2.2.

Vurdering av forurensningspotensialet fra anlegget

Industriutslippsdirektivet (IED)

EUs direktiv for industriutslipp (Industriutslippsdirektivet, IED) regulerer utslipp fra enkelte virksomheter gjennom beskrivelse av beste tilgjengelige teknikker (BAT) og tilhørende grenseverdier (BAT-AEL). Direktivet er tatt inn i norsk rett gjennom blant annet forurensningsforskriften kapittel 36. BAT-konklusjoner for avfallshåndtering ble vedtatt 10.08.2018, og kompostering med en kapasitet på 75 tonn per dag er en av avfallsbehandlingene som er omfattet av direktivet. Østlandsjord har søkt om å motta 3 000 tonn hage- og parkavfall for behandling og 2 000 tonn på lager til enhver tid. Dette medfører at tillatelsen har en begrensning slik at de ikke har kapasitet til å behandle 75 tonn kompost per dag og dermed ikke er omfattet av IED. Vi har likevel sett hen til IED og BAT i utarbeidelsen av tillatelsen, da Østlandsjord bør streve etter å redusere sitt utslipp og ta i bruk de beste teknikkene som er tilgjengelig.

Avfallsfraksjoner og aktiviteter

Returasfalt

Østlandsjord søker om å motta, mellomlagre og knuse returasfalt for gjenvinning. Ved tilstrekkelig mottatt volum vil asfalten knuses i eget knuseverk på samme område som fraksjonen lagres på. Bedriften har beregnet at dette fører til knusing 1 gang i året over en uke. Håndteringen av returasfalt vil foregå på det samme område som pukkverksdriften.

Returasfalt inneholder ca. 95% steinmaterialer og ca. 5% bindemiddel. Som bindemiddel er det vanligst å bruke bitumen, som inneholder små mengder polysykliske aromatiske hydrokarboner, PAH, som er en gruppe organiske miljøgifter. Utlekkingspotensialet fra returasfalt anses imidlertid som lite. PAH er lite løselige i vann og det er svært lave nivåer av PAH i returasfalt produsert etter 1970. Returasfalt kan også inneholde noe forurensning fra veitrafikk, som for eksempel sink fra dekkslitasje og mikroplast.

Før 1970 ble det brukt tjære til asfaltproduksjon, og denne asfalten har derfor et vesentlig høyere innhold av PAH. Med bakgrunn i høyere nivåer av PAH i returafalt med tjære er det satt som vilkår at det ikke tillates mottak av tjæreholdig asfalt, og at det må etableres en mottakskontroll for å forhindre dette. Mottatt asfalt for gjenbruk skal være dokumentert fri for tjære. Vi mener det ikke er forbundet særlig forurensningsfare ved håndtering av returafalt der denne fraksjonen håndteres på et pukkverk eller asfaltverk. Håndteringen vil dog kunne føre til noe mer støy fra virksomheten når knusing foregår i en tidsperiode på en uke i året. Basert på denne vurderingen har vi ikke sett behov for å sette særskilte krav til håndtering av returafalt som ikke inneholder tjære.

Hage- og parkavfall

Østlandsjord planlegger å motta hage- og parkavfall inkludert trær, busker, stubber, røtter, mv. Ved mottak av tilstrekkelig volum kvernes avfallet, blandes med jordmasser som mottas i forbindelse med annen aktivitet og legges i ranker for kompostering. Bedriften har beregnet at dette medfører kverning 1-2 uker per sesong. De mener at det ikke vil medføre nevneverdig støv- og støyulemper fra aktiviteten. Vi er enig i bedriftens vurdering i at det ikke vil være forbundet problematikk med støv og støy som følge av den omsøkte aktiviteten, men den kan bidra til at totalstøyen kan bli høyere enn hvis knuse- og kverneaktivitetene vurderes hver for seg, se «støy».

Kompostering er en prosess som krever tilførsel av vann. Det er ikke forventet store mengder avrenning fra komposteringsprosessen, men det er vanskelig å få til en prosess helt uten avrenning. Det er ansett som beste tilgjengelige teknikk å samle opp vannet og bruke det på nytt i prosessen. På den måten brukes det organiske innholdet og næringsstoffene, som for eksempel nitrogen og fosfor, som finnes i avrenningen på nytt.

Med drenering til grunn og utløp til Isibekken, slik som Østlandsjord søker om, vil de organiske partiklene holdes igjen i grunnen, mens næringsstoffene vil løses opp i vannfasen. Isibekken er svært påvirket av næringsstoffer som ammonium, nitrogen og fosfor, se «vurdering etter vannforskriften». Det er derfor uheldig med utslipp av næringsstoffer til bekken. På bakgrunn av beste tilgjengelige teknikker og de lokale miljøforholdene, har vi satt krav til at lagring av ukvernet hage- og parkavfall og kompostering skal foregå på fast dekke med oppsamling av vann. Vannet kan enten brukes på nytt i komposteringsprosessen, leveres til mottak med tillatelse til å motta denne fraksjonen eller ha påslipp til spillvannsnett slik at det kan ledes til VEAS dersom de får en påslippavtale fra kommunen.

Ikke-forurensede jord- og steinmasser

Ut fra søknaden fra Østlandsjord, tolker vi det som at mottak og håndtering av steinmasser og gravemasser utgjør en viktig del av bedriftens daglige drift. Søker opplyser at massene vil gå til produksjon av pukk, jordproduksjon, salg som fyllmasse eller leveres eksternt til massetipp for rene masser.

De fleste pukkverk har uttak av steinmasser på området hvor de drifter, men som i Østlandsjord sitt tilfelle, finnes det også pukkverk som mottar steinmasser fra andre eksterne prosjekter og produserer pukk, grus, sand og singel fra steinmassene. Forurensningsforskriften kap. 30 skiller ikke på om steinmassene utvinnes på stedet eller hentes inn utenifra, men definerer pukkverksdrift som produksjon av pukk, grus, sand og singel. Det er likevel en relevant forskjell for forurensningsregelverket for øvrig, da steinmassene som mottas i all hovedsak er overskuddsmasser fra eksterne prosjekter og er dermed å regne som næringsavfall. Dette medfører et behov for mottakskontroll og dokumentasjon på at massene som mottas ikke er forurenset. Mottakskontrollen skal også forhindre at massene inneholder avfallsfraksjoner som for eksempel

sprengstråder og plast. I de tilfeller hvor forurensningsgraden på massene er uavklart, skal massene enten avvises eller håndteres på en måte som forhindrer eventuell spredning av forurensning til omgivelsene fram til graden av forurensning er avklart. Dersom det er kjent eller sannsynliggjort at massene inneholder farlige stoffer og/eller miljøgifter over normverdi i forurensningsforskriften kapittel 2, vedlegg 1, skal massene avvises. Det samme gjelder dersom massene er syredannede bergarter, noe virksomheten ikke har lov til å motta.

Selv om massene ikke er forurenset med helse- og miljøskadelige stoffer, kan tilførsel av masser likevel utgjøre en forurensningsfare og være til skade eller ulempe for miljøet. Avrenning med høyt innhold av partikler kan for eksempel føre til nedslamming av resipienter. I tillegg kan massene inneholde fremmede skadelige arter som kan få fotfeste på og rundt anleggsområdet, som fører til en videre spredning av uønskede arter. Mottak og håndtering av store mengder masser, slik som Østlandsjord søker om, kan innebære støv- og støvplager for naboer, og er vurdert under «støv» og «støy» lenger nede i vedtaksbrevet. Statsforvalteren mener at mottak og håndtering av steinmassene som beskrevet i søknaden ikke vil føre til uforholdsmessige plager for naboer gitt at bedriften følger vilkårene i tillatelsen.

Jordproduksjon

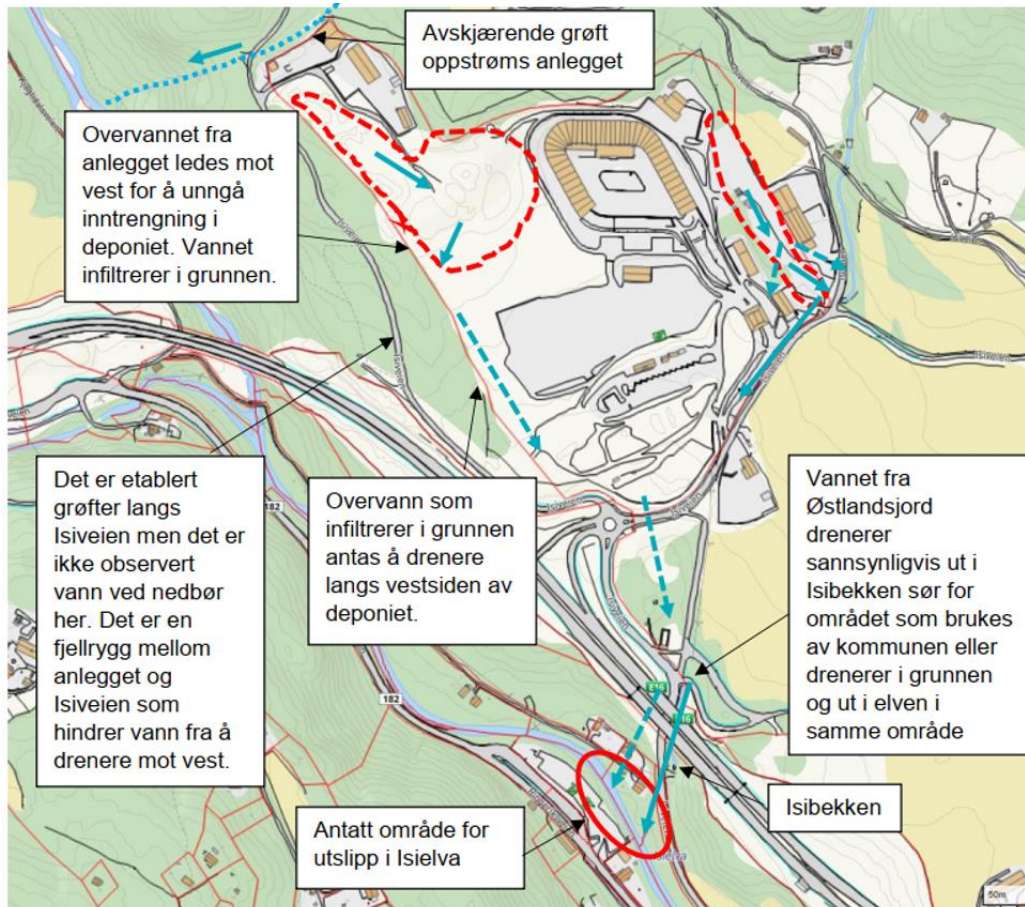
Østlandsjord har søkt om å kunne produsere jord, der de vil benytte de bearbeidede jord- og steinmassene samt hageavfallet i produksjonen. Vi vurderer at selve jordproduksjonen med bruk av de bearbeidede avfallsfraksjonene som innsatsstoff ikke anses som avfallsbehandling og vil derfor ikke reguleres i denne tillatelsen. Vi minner samtidig på at jordproduksjon er regulert gjennom gjødselvereforskriften kap. 2, hvor Mattilsynet er myndighet.

Gjenvinning av jord- og steinmasser

Ut ifra søknaden, tolker vi det dithen at Østlandsjord ønsker å gjenvinne massene de mottar med det formål at massene opphører å være avfall i henhold til forurensningsloven § 27. Det kan likevel hende at de etter håndtering vil stå igjen med en fraksjon som ikke er mulig å gjenvinne tilfredsstillende slik at det opphører å være avfall. Denne restfraksjonen skal håndteres som næringsavfall i tråd med forurensningsloven § 32.

Utslipp til vann

Aktivitetene til Østlandsjord er fordelt over to områder på Isi Miljøpark, et område i vest, hvor det vil foregå mottak av fraksjoner, pukkproduksjon, behandlingsområder for jordproduksjon, gravemasser og asfalt, og et område i øst hvor det vil foregå kverning og kompostering av hage- og parkavfall. En liten del helt sør på det vestre området ligger oppå det nedlagte deponiet Isi II, som er driftet av Bærum kommune. Østlandsjord har lagt opp til at anleggsområdet skal ha grus som underlag og at overflateavrenning drenerer til grunn og i grøfter til Isielva. Det er noe usikkerhet rundt hvor overvannet faktisk renner. Norconsult har utarbeidet en skjematisk beskrivelse av det mest sannsynlige avrenningsforholdet i figur 1.

Figur 1. Avrenningsforhold fra anlegget til Østlandsjord. Området som bedriften disponerer, er markert med rød stiplede linje og avrenningsveier er markert med på piler (heltrukne linjer hvor vann antas å renne med på overflaten og stiplede linjer hvor vannet antas å drenerer i grunnen). Figur utarbeidet av Norconsult.

På det vestre området avskjæres ikke-forurensset overvann med en grøft oppstrøms for anlegget. Overvann på det vestre anleggsområdet skal i teorien følge helningen på terrenget og renne først sørover, og så vest og langs en grøft langs Isiveien. Overvannet infiltrerer i grunnen før det forlater området, men det er ikke observert vann i denne grøften langs veien, noe bedriften mener skyldes en fjellformasjon mellom anlegget og Isiveien som hindrer vannet fra å drenerer mot vest. Bedriften antar dermed at overvannet egentlig fortsetter å drenerer mot sør og følger deponikanten vest for deponiet og drenerer ut i slutten av Isibekken før det kommer ut i Isielva 600-700 m fra anlegget. Østlandsjord mener det ikke kan utelukkes at overvann fra anleggsområdet kan trenge inn i deponiet der hvor det er utettheter i deponiet. Dette vannet blandes inn med sigevannet og dreneres ut til et sedimentasjonsbasseng sør for området og ledes til VEAS for rensing. Asplan Viak har i 2018 på oppdrag for Bærum kommune undersøkt avgrensningen og vurdert toppdekket til deponiet. Det ble vurdert ut ifra de gjennomførte grunnundersøkelsene, at det deponerte avfallet er tilfredsstillende tildekket med leire. Norconsult vurderer derfor at det forekommer minimalt med infiltrasjon av vann fra Østlandsjord sine områder. For øvrig har Bærum kommune opplyst om at en gammel bekk trolig ligger i rør under deponiet, og Norconsult mener det er mulig at vannet som infiltrerer grunnen ved det vestre området kan følge dremsmassene rundt bekkelukkingen. De antar da at vannet kommer ut ved kommunen sitt sedimentasjonsbassent, enten sammen med sigevannet eller ved siden av dette og drenerer til Isibekken.

Overvann fra det østre området infiltrerer i grunnen eller renner som overflatevann mot Isiveien sør-øst for anleggsområdet. Dette vannet følger sannsynligvis en grøft på vestsiden av veien ned mot Isibekken og deretter Isielva.

Norconsult har vurdert at forurensningsfaren som følge av denne håndteringen av overvann er neglisjerbar. De mener at partikler fra det lagrede avfallet blir holdt igjen ved infiltrasjon i grunn og at disse partiklene ikke vil inneholde miljøgifter som følge av Østlandsjord sin mottakskontroll. Dermed vil ikke grunnen bli forurenset som følge av infiltrasjon. Nitrogen fra sprengstein vil tilføres vannet til Isielva. De anser det som lite sannsynlig at nitrogen fra Østlandsjord sine aktiviteter vil påvirke vannforekomster i området negativt basert på mengder som håndteres på anlegget. Håndtering av hage- og parkavfall kan føre til utvasking av organisk stoff og næringsalter, men Norconsult mener dette kun er snakk om svært små vannmengder og lav fare for forurensning og påvirkning på vannforekomst.

Det er uttrykt bekymring for at grunnvannet skal bli negativt påvirket av avrenning fra Østlandsjord sine aktiviteter. Isi deponi II ble lagt ned i 2007. Årlig rapportering fra Bærum kommune, tiltakshaver for deponiet, viser at sigevann fra deponiet som ikke samles opp påvirker grunnvannet. På generelt grunnlag er sigevann mer forurenset enn avrenningen som kan forekomme fra Østlandsjord sine aktiviteter, og det er derfor ikke grunn til å tro at Østlandsjord vil ha en vesentlig ytterligere negativ påvirkning på grunnvannet siden utslippsmengden er liten. Det er for øvrig lite informasjon om tilstanden til grunnvannsforekomsten.

Flere av høringsuttalelsene påpeker at håndteringen av overvann på Isi er for dårlig og er bekymret for at avrenning fra anleggsområdet vil ha en negativ påvirkning på grunnvannet og de andre vannresipientene. Det kan påpekes her at dette ikke bare gjelder Østlandsjord sitt anlegg, men Isi miljøpark i sin helhet. Østlandsjord må likevel arbeide for at deres overvann, både forurenset og ikke-forurenset, ikke skal føre til negativ påvirkning av omgivelsene. Herunder følger også håndtering av snø. Vi oppfordrer til at snø ikke oppkonsentreres på området som ligger over deponiet. Ved snøsmelting vil dette kunne føre til økt inntrenging i deponiet og videre til utskylling av miljøgifter.

Basert på vår vurdering av avfallsfraksjonene, se «avfallsfraksjoner» lenger oppe, og Norconsults vurdering av avrenningsforholdet, er det avrenning fra håndtering av hage- og parkavfall som har størst fare for forurensning. På bakgrunn av beste tilgjengelige teknikker og miljøtilstanden i Isibekken, har vi ikke gitt tillatelse til at avrenning fra lagret hage- og parkavfall eller kompostering skal dreneres til grunn eller ha utslipp til Isibekken. For avrenning i fra det vestre området, er vi enige i Norconsult sin vurdering i at dette utslippet til vann ikke vil ha en negativ påvirkning på vannforekomsten, se for øvrig «vurdering etter vannforskriften» lenger nede. På bakgrunn av vår vurdering har vi satt noen generelle vilkår for utslipp til vann for Østlandsjord, jf. punkt 4 i tillatelsen.

Utslipp til luft

Støv

I den første søknaden fra Østlandsjord vurderer Norconsult at bedriftens aktiviteter genererer støv i svært begrenset grad og at støv i første rekke vil være tilknyttet transport. Denne søknaden inkluderte ikke pukkverksdrift som en av aktivitetene. I den oppdaterte søknaden hvor pukkverksdrift er inkludert, påpeker de at pukkverk støver. De opplyser at Østlandsjord har innført avbøtende tiltak som at internveier saltes, vannes og feies ved behov og at det er installert vanning på knuseverket for å dempe støvflukt. Det er blitt utført støvmålinger av Molab AS i perioden oktober 2014 til oktober 2015 i tråd med krav i forurensningsforskriften kap. 30. Den mineralske andelen av

støvnedfallet hos nærmeste nabo ble målt til under grenseverdien på 5 g/m²/per 30 dager. Nemko Norlab AS utførte en ny støvmåling i perioden oktober til november 2022 ved to av de nærmest bebodde husene. Målingene ble målt under grenseverdien.

Østlandsjord søker om å utføre flere aktiviteter som er forventet å føre til støving: kverning av hage- og parkavfall, knusing av asfalt, harping av gravemasser, og knusing og sikting av stein. I og med at Østlandsjord allerede har driftet på området over en lengre periode, har det vært mulig å kunne gjøre målinger og observasjoner for hvordan støv fra driften påvirker omgivelsene. Flere av høringsuttalelsene nevner at støv fra bedriften er en utfordring og det er oversendt flere videoer som viser mye støv i luften ved veien utenfor anleggsområdet. I tillegg er det blitt observert mye støvflukt inn i Djupdalen og Kjaglidalen naturreservat, jf. «konsekvenser for naturmiljøet».

Luftforurensning som følge av høy konsentrasjon av støv i lufta og støvflukt, samt nedfallsstøv kan være til stor ulempe for naboer og omgivelser. Støvmålingene utført av Molab AS viser at Østlandsjord ikke medfører en ulempe av betydning ved naboene, men observasjon viser at de medfører store ulemper langs veien både gjennom transport til og fra anlegget og fra driften. Potensialet for støvflukt er noe ulikt mellom de ulike aktivitetene til bedriften. Vi forventer at det settes inn tiltak for å redusere støving og har kravene i forurensningsforskriften § 30-4 om støvdempende tiltak som vilkår i tillatelsen. Østlandsjord skal ha et aktivt arbeid med å redusere støvflukt fra deres drift og må vurdere ytterligere tiltak dersom det er behov. Hvilke tiltak som er blitt satt i gang for å redusere utslipp av støv og deres effekt skal rapporteres som del av den årlige rapporteringen til Statsforvalteren.

Lukt

Kompostering av hage- og parkavfall kan medføre en risiko for lukt og vi har derfor stilt krav om at virksomheten skal drives slik at luktlempen til omgivelsene begrenses mest mulig. Videre skal lukt ikke være til sjenanse for naboer. Vi har satt krav til at frekvensen av gjenkjennbar plagsom lukt ved omkringliggende boliger, sykehus, pleieinstitusjoner, fritidsboliger, utdanningsinstitusjoner og barnehager ikke skal overstige 1 prosent av timene i en måned. Dersom Østlandsjord mottar klager på lukt, skal de gjennomføre en luktrisikovurdering og vurdere behov for å iverksette luktrisikoreduserende tiltak.

Støy

Østlandsjord opplyser at det i hovedsak er knusing og sikting av stein samt trafikk som er hovedkilden til støy fra virksomheten. Videre vil knusing av returavfall og kverning av hage- og parkavfall bidra til støy, men bedriften tenker å utføre disse aktivitetene henholdsvis en gang i året og en til to ganger i sesongen over en uke om gangen. De vurderer derfor at bidraget fra de to aktivitetene vil være svært begrenset. Norconsult har utført en støyberegning og utarbeidet støysonekart på vegne av Østlandsjord datert 28.09.2018, som var basert på Retningslinje for behandling av støy i arealplanlegging (T-1442/2016 med veileder M-128/2014). Støyvurderingen viser at støy med nærmeste utsatte bolig, ikke vil overskride L_{DEN} 55 dB. Norconsult kom med en ny redegjørelse av forventet støysituasjon ved drift av avfallsanlegget i 2020. Vurderingen deres var at støyvurdering fra 2018 fortsatt er gjeldende. Østlandsjord og Norconsult har vurdert ulike tiltak for å redusere støy, og har foreslått blant annet å dekke uttak på knuser med en form for skytematte, støyskjermer laget av subus og gummiduk på sikteverk.

Reguleringsplanen for området legger føringer om at T-1442 skal legges til grunn for all virksomhet innenfor området. Både Franzefoss Gjenvinning AS avd. Isi og Isi avfallsanlegg, som begge ligger på Isi Miljøpark, har tillatelser etter forurensningsloven hvor T-1442 er lagt til grunn. Begge bedriftene

har en støygrense på 50 dB (L_{pAekVT}) med en begrunnelse på at dette er grenseverdier som gis til tilsvarende virksomheter på tidspunktet tillatelsene ble gitt. Dagens praksis hos Statsforvalteren er at avfallsanlegg uten impulsstøy gis en støygrense på 55 dB, mens et anlegg med impulsstøy gis en grense på 50 dB. T-1442 blir brukt som veiledende materiell. Vi kan avvike fra denne praksisen dersom særlige forhold skulle tilsi behovet for dette.

Statsforvalteren har erfaring med at pukkverksdrift, herunder knusing og sikting av stein, lasting og lossing av masser og transport, kan støye veldig mye. Østlandsjord har ikke oppgitt hvor ofte denne aktiviteten vil foregå, men basert på beskrivelse av virksomheten, forutsetter vi at dette vil være en del av den daglige driften. Vi er også kjent med at knusing og annen håndtering av returasfalt og kverning av hage- og parkavfall kan føre til støyulemper. Bedriften opplyser at knusing av returasfalt og kverning av hage- og parkavfall vil foregå over så kort periode og så sjeldent i løpet av året at aktivitetenes bidrag til støy vil være svært begrenset. Vi er for så vidt enig i denne vurderingen, men påpeker at dersom alle potensielt støyende aktiviteter pågår samtidig, vil det kunne føre til større støyulemper for naboer selv om det kun er snakk om en kort periode. Støyvurderingen fra Norconsult tar ikke for seg alle de støyende aktivitetene i et verst tenkelig støybilde, men gjort en vurdering ut ifra de mest støyende aktivitetene som utføres ved vanlig drift. Det er derfor vår vurdering at kartleggingen ikke viser et helhetlig bilde av støy fra driften. I tillegg er vurderingen gjort ut ifra en grense på 55 dB L_{DEN} , mens vi har satt en lavere grenseverdi i tillatelsen. Vi har derfor satt krav i tillatelsen om at Østlandsjord skal utarbeide en ny kartlegging av støy fra virksomheten, hvor støykravene i tillatelsen skal legges til grunn og skal inkludere støy som kan forventes ved vanlig drift og verst tenkelige støybilde (i.e. når alle potensielt støyende aktiviteter foregår samtidig).

Det kommer tydelig fram gjennom høringsuttalelsene at naboene opplever mye støy fra Østlandsjord. Den geologiske utformingen av dalen, samt lokaliseringen av anlegget til Østlandsjord, medfører at støy bærer langt og kan forsterke lyden fra anlegget enkelte steder. Utformingen av dalen og vind gjør at det er vanskelig å beregne hvor forsterkningen av lyden inntreffer. Vi mener derfor at det er behov for å avvike fra vår praksis for regulering av støy i dette tilfellet, og har satt en grenseverdi for støy på 50 dB (L_{pAekVT}). Støygrensen skal midles over driftstiden og ikke over døgnet, og vi har derfor kun satt en grenseverdi for når på døgnet bedriften drifter. For å forsikre at det ikke pågår drift utover driftstidene Østlandsjord har opplyst om i søknaden har vi satt vilkår om driftstider, jf. punkt 1.3 i tillatelsen. Dette er samme driftstid som Franzefoss Gjenvinning AS har, med unntak av drift i helger, hvor Østlandsjord har opplyst om at det ikke vil være drift. Østlandsjord opplyste i kommentarer til utkast i ny tillatelse, at de tidligere har hatt drift på lørdager og anmodet om å få dette inn i tillatelsen. Basert på opplysninger i søknaden og støybildet i området, mener vi det er viktig at naboene får ro i helger og opprettholder derfor opprinnelig vilkår om at virksomheten ikke har driftstid i helger. Vi mener dette vil bidra til at støyulemper reduseres for omgivelsene.

Som nevnt tidligere, har vi erfaring med at trafikk inn og ut av pukkverk kan føre til støy for omgivelsene. Støy fra trafikk er inkludert i støyutredningen til Norconsult, som viser at støyen har en beskjeden utstrekning fra veien. I tillegg går veien ikke forbi noen naboer. Støy fra trafikk til og fra anlegg kan reguleres gjennom driftstider og mengdebegrensninger for virksomheten. Dette er forhold som allerede er regulert gjennom tillatelsen på grunn av andre støyforhold. Vi ser derfor ikke behov for å sette ytterligere vilkår for å regulere støy fra trafikk per nå.

All forurensning fra bedriften er isolert sett uønsket. Østlandsjord har en plikt til å redusere sin støy så langt dette er mulig uten urimelige kostnader, selv om støyen holdes innenfor grenseverdiene i tillatelsen. For å poengtere dette, har vi satt vilkår om at bedriften skal redusere sitt utslipp så mye som mulig innenfor rimelighetens grenser, jf. punkt 2.3 i tillatelsen.

Vi ønsker å påpeke at de støygrensene som er fastsatt for Østlandsjord i tillatelsen er i tråd med hvordan forurensningsmyndighetene regulerer støy fra industrivirksomheter i hele Norge. Støygrensene er ikke satt med utgangspunkt i at det skal være helt stille hos naboer, og støyen kan derfor fortsatt oppleves som noe sjenerende. Bakgrunnen for dette er en avveining mellom virksomheters behov for å kunne generere noe støy under drift, og naboers behov for roligere perioder.

Forurenset grunn

Deler av det vestre området ligger på det kommunale deponiet Isi avfallsdeponi ISI 2. Deponiet er nedlagt og satt i etterdrift, hvor Bærum kommune er tiltakshaver. Påvirkningsgraden er satt til 2 – akseptabel forurensning med dagens areal- og resipientbruk. Selv om virksomheten drifter på et område med forurenset grunn, skal de ikke tilføre mer forurensning til grunn og grunnvann som kan medføre skader eller ulemper for miljøet. Dersom det skulle vise seg at aktiviteten ved Østlandsjord fører til økt inntrenging av vann til deponiet slik at det blir en økt utvasking av miljøgifter til omgivelsene, skal bedriften vurdere tiltak for å forhindre dette. For øvrig, oppfordrer vi Østlandsjord om å samarbeide med Bærum kommune slik at deponiet kan driftes på en miljømessig forsvarlig måte.

Vurdering etter vannforskriften

I Vannforskriften § 4 følger krav om miljømål for overflatevann, ved at *«tilstanden i overflatevann skal beskyttes mot forringelse, forbedres og gjenopprettes med sikte på at vannforekomstene skal ha minst god økologisk og kjemisk tilstand»*.

Tiltaksområdet er en del av «Tilførselsbekker til Isielva» (Vann-Nett ID 008-111-R) og «Isielva» (Vann-Nett ID 008-96-R). Tilførselsbekker til Isielva er en vannforekomst satt sammen av flere småbekker som renner ut i Isielva. Vannforekomsten har dårlig økologisk tilstand på grunn av dårlig tilstand for begroingsalger og bunnfauna, som kan ha tilknytning til at bekken er svært påvirket av ammonium, totalnitrogen, totalfosfor, arsen og sink. Videre har vannforekomsten dårlig kjemisk tilstand som følge av høye verdier av PFOS, nikkel og kadmium. Det er behov for nye tiltak for å nå miljømålene om god økologisk og kjemisk tilstand. Østlandsjord har søkt om å drive med kompostering med utslipp til Isibekken, en av bekkene som renner til Isielva. På bakgrunn av beste tilgjengelige teknikker og miljøtilstanden til Isibekken, har vi valgt å ikke tillate utslipp fra kompostering og lagring av hage- og parkavfall til Isibekken, da dette vil føre til utslipp av nitrogen og fosfor. Vi vurderer at utslippet fra komposteringsprosessen vil kunne forringe tilstanden til vannforekomsten eller gjøre det vanskeligere å nå miljømålene. Vi vil også peke på føringene i Oslofjordplanen hvor en av de viktigste tiltakene er å begrense tilførsler av nitrogen til Oslofjorden.

Isielva renner fra Krokskogen i nord og munner ut i Sandvikselva i sør. Vannforekomsten har moderat økologisk tilstand grunnet moderat tilstand for begroingsalger, som kan ha tilknytning til at elva har dårlig tilstand for høye konsentrasjoner av ammonium og sink. Videre har vannforekomsten dårlig kjemisk tilstand grunnet høye konsentrasjon av PFOS, benzo(b)fluoranten, benzo(k)fluoranten og benzo(a)pyren. Det er forventet en forringelse av miljøtilstanden til Isielva grunnet økte påvirkninger eller økt effekt av allerede eksisterende påvirkninger. I Vann-Nett er diffus avrenning fra byer/tettsteder og punktutslipp fra søppelfyllinger listet opp som kildene til størst påvirkning av elva. Selv om det er tilknyttet usikkerhet hvor avrenning fra Østlandsjord sine anleggsområder går, er det sannsynlig at avrenning fra det vestre området drenerer til Isibekken rett før den munner ut i Isielva eller direkte til Isielva (se «Utslipp til vann»). Avfallsfraksjonene som skal håndteres på dette området

er ikke-forurensede fraksjoner, hvor partikler som kan føre til nedslamming av vanntilførselen holdes tilbake i grunnen. Nitrogen-forbindelser fra gravemasser og sprengstein vil løses opp i vannfasen og mest sannsynlig følge vannet ut i Isielva. Østlandsjord har driftet på området i flere år, og søker nå om en lovgjøring av sin drift gjennom en tillatelse etter forurensningsloven. Det vil derfor ikke bli store endringer i utslippet etter at tillatelsen blir gitt. På grunn av begrenset mengde av gravemasser til enhver tid på lager, volumet med sprengstein er lite og at Isielva har god tilstand for totalnitrogen, mener vi det er lite sannsynlig at avrenning fra det vestre området vil føre til forringelse av vannforekomsten eller vanskeliggjøre å nå miljømålene.

Statsforvalteren vurderer at drift av avfallsanlegget med fastsatte vilkår ikke vil medføre en varig «forringelse» av vannforekomsten. Videre anser vi at tiltaket ikke vil gjøre det vanskeligere å nå miljømålene fordi den nye tillatelsen har strengere utslippsgrenser enn tidligere tillatelse. Vi anser derfor at vannforskriften § 12 ikke kommer til anvendelse.

Konsekvenser for naturmiljøet

Naturmangfoldloven § 8 stiller krav om at offentlige beslutninger som berører naturmangfoldet skal så langt det er rimelig bygge på vitenskapelig kunnskap om arters bestandssituasjon, naturtypers utbredelse og økologiske tilstand, samt effekten av påvirkninger. Videre følger det av naturmangfoldloven § 49 (utenforliggende virksomhet som kan medføre skade inn i et verneområde) at virksomhet som trenger tillatelse etter annen lov og som kan innvirke på verneverdiene, skal hensynet til disse verneverdiene tillegges vekt ved avgjørelsen om at tillatelse bør gis og ved fastsetting av vilkår.

I henhold til Miljødirektoratets database <https://kart.naturbase.no/> er det ikke registrert arter av nasjonal forvaltningsinteresse eller utvalgte naturtyper på selve anleggsområdet. Østlandsjord utfører aktiviteter som gjør at de får et influensområde som er større enn selve anleggsområdet, og innenfor influensområdet er det registrert og kartlagt viktige naturtyper og arter av nasjonal forvaltningsinteresse.

Djupdalen og Kjaglidalen naturreservat

Djupdalen og Kjaglidalen naturreservat er lokalisert på tilgrensende område vest og nord for Østlandsjord. Djupdalen landskapsverneområde ble vernet i 2002, mens Kjaglidalen naturreservat ble vernet i 2005. De to vernede områdene ble slått sammen til Djupdalen og Kjaglidalen naturreservat i 2015. Formålet med naturreservatet er å bevare et område som utgjør en spesiell geologisk forkastning med bergarten rombeporfyr, og som inneholder truet, sjelden og sårbar natur. Verneområdets lange utstrekning fra lavereliggende og rike naturtyper som rik barskog, sumpskog og edellauvskog og til høyere liggende og mer fattig barskogsområde, gir området en spesielt stor og egenartet variasjon. Østlandsjord er lokalisert ved siden av den nedre delen av verneområdet. Artsmangfoldet i Djupdalen og Kjaglidalen naturreservat er variert og rikt, og reservatet ansees som velegnet for å øke sin verneverdi gjennom fri utvikling. I området nært opp til anleggsområdet er det registrert flere sårbare og trua arter av mose og lav, blant annet pelsblæremose som er Bærum kommune sin ansvarsart. I tillegg er det, basert på de karakteriserte naturtypene, å forvente en vid utbredelse av ulike insektarter.

Som vurdert under «støv», utfører bedriften aktiviteter som medfører støving til omgivelsene, og det er blitt observert tilfeller hvor mye støv blir tilført naturreservatet. Det er konsentrasjonen av støv som vil kunne si hvor stor effekt støvingen vil ha for naturreservatet. Det følger av forskrift om vern av Djupdalen og Kjaglidalen naturreservat, Bærum og Hole kommune, Akershus og Buskerud § 3 andre avsnitt punkt a, at vegetasjon, herunder døde busker og trær, er vernet mot skade og

ødeleggelse, og punkt b, at dyrelivet, herunder reirplasser og hiområder, er vernet mot skade, ødeleggelse og unødig forstyrrelser. Videre sier det i samme forskrift § 3 andre avsnitt punkt c at det ikke kan iverksettes tiltak som kan endre naturmiljøet, som for eksempel konsentrerte forurensningstilfeller. Flere av høringsuttalelse samt øvrige henvendelser har uttrykt stor bekymring for bedriften påvirkning på naturreservatet. Det er noe uklart *hvor stor* negativ effekt støvingen har for naturmiljøet i verneområdet, men det er for oss ingen tvil om at det tilføres mer støv til naturreservatet enn det som kan aksepteres.

I tillegg til vilkårene satt for støv, jf. «støv», har vi satt egne vilkår som angår støving som kan bli tilført Djupdalen og Kjgalidalen naturreservat. Østlandsjord skal gjennomføre effektive tiltak og skjerme mot vest-nordvest, for å redusere sitt støvutslipp til naturreservatet. Bedriften skal også gjennomføre måling av nedfallsstøv i løpet av 30 dager i ved inngangen til naturreservatet. Det skal måles for total mengde støv og ikke bare mineralsk andel. Østlandsjord skal som del av den årlige rapporteringen til forurensningsmyndigheten, rapportere på hvilke tiltak som er gjennomført, resultat av målingene, og en vurdering av effekten av de støvdempende tiltakene.

Fremmede arter

Uønskede fremmede arter utgjør en trussel mot norsk natur og økosystemer, og spredning av disse bør forhindres. Slike arter tilføres Isi gjennom Østlandsjords mottak og håndtering av hage- og parkavfall og jord- og steinmasser. Kompostering av hage- og parkavfall vil kunne uskadeliggjøre fremmede arter, samtidig kan avrenningen fra komposteringsprosessen føre til spredning før de blir uskadeliggjort. Vi har ikke tillatt at avrenning fra lagret hage- og parkavfall eller kompostering kan gå til Isibekken, jf. «utslipp til vann». Bærum Elveforum opplyser i sin høringsuttalelse at det observeres stadig flere forekomster av fremmede arter i både Isielva og Sandvikselva. I tillegg er det registrert flere forekomster av hule eiker på østsiden av anlegget som er viktige biotoper for mange arter.

For å motarbeide forekomst og begrense spredningen av trusselarter har vi satt krav til at komposteringsprosessen skal drives slik at plantesykdommer, frø og andre uønskede organismer blir uskadeliggjort og at ferdig kompost skal så langt som mulig oppbevares slik at uønskede organismer hindres i å etablere og spre seg. Videre har vi satt som vilkår under nærmiljøtiltak at bedriften skal gjennomføre nødvendige tiltak for å forhindre etablering og spredning av fremmede arter og organismer på anlegget og til omgivelsene, og at de skal ha rutiner for å fjerne fremmede arter og organismer som er etablert. Vi viser for øvrig til forskrift om fremmede organismer § 18 om alminnelige krav til aktsomhet.

Gyting og oppvekst av laks og ørret

Sandviksvassdraget er det største og blant de tre viktigste lakse- og sjøørretvassdraget i Oslo og Viken. Laks og sjøørret går opp i Sandvikselva og videre opp Isielva til gyte- og oppvekstområder. Fangsten og rekrutteringene har gått betydelig tilbake siden årtusenskiftet. Årsakene er sammensatte, men skyldes ulike inngrep og påvirkning i vassdraget som følge av urban utvikling. Laks er en norsk ansvarsart hvor vi har mer enn 25 % av den europeiske bestanden. Laks er på Norsk rødliste for arter kategorisert som «nær truet», NT. Bærum kommune drifter landets eldste klekkeri ved Hamang og det settes ut yngel av laks og sjøørret for å styrke bestandene i vassdraget. Vi vurderer at utslipp til Isielva fra Østlandsjord sitt anleggsområde ikke vil ha en negativ påvirkning på vassdraget som et gyte- og oppvekstområde for laks og ørret.

Kartlagte friluftsområder

I området rundt Isi miljøpark er det kartlagt flere viktige friluftsområder, blant annet Økri – Frogner gård og Bærumsmarka. Dette er områder som er mye brukt og med høy bruksverdi. Vi mener disse

områdene vil bli ivaretatt gjennom vilkårene satt i tillatelsen slik at påvirkningen fra Østlandsjord vil bli begrenset. Det er for øvrig ingen spesifikke forholdsregler som gjelder for bedrifter som er rett utenfor markagrensa.

Kunnskapsgrunnlag

Søknaden og Statsforvalterens behandling av den er basert på eksisterende kunnskap om det biologiske mangfoldet i og rundt tiltaksområdet. Statsforvalteren anser at kunnskapsgrunnlaget er tilstrekkelig til at kravet i naturmangfoldloven § 8 om at beslutningene skal hvile på et best mulig kunnskapsgrunnlag, er oppfylt. Derimot er vi noe usikker på hvor stor konsekvens den pågående støvingen fra Østlandsjord vil ha for Djupdalen og Kjaglidalen naturreservat. Vi har derfor fastsatt noen tiltak basert på føre-var prinsippet i § 9 i naturmangfoldloven. Det er også gjort en vurdering ut fra den samlede belastningen som økosystemet vil bli utsatt for etter § 10. Statsforvalteren anser at fastsatte vilkår vil sikre at naturmangfoldet ikke vil forringes i nevneverdig grad slik at det ikke kan påregnes nevneverdige skader på naturmangfoldet som etter § 11 kan pålegges dekket av tiltakshaver. Tiltakshaver plikter alltid å benytte miljøforsvarlige teknikker og driftsmetoder, jf. naturmangfoldloven § 12.

Statsforvalteren mener derfor at prinsippene for offentlig beslutningstaking i naturmangfoldlovens §§ 8 til 12 er oppfylt, jf. § 7.

Overvåking

Østlandsjord er lokalisert i et område med sårbar natur. Selv om det er satt vilkår for å forhindre utslipp som kan påvirke omgivelsene negativt og det er forventet at utslipp ikke vil føre til forringelse av miljøtilstand, skal det overvåkes i resipienter for å kontrollere at bedriften ikke påvirker dem.

Vi har satt krav til at bedriften skal sørge for overvåking i henhold til et overvåkingsprogram som skal overvåke mulige effekter på luft, grunn- og overflatevann i den grad det er aktuelt. Som minstekrav skal det utføres overvåking i Isielva og Isibekken.

Der det pågår annen overvåking i de samme resipientene i regi av vannområde eller andre bør det tilstrebes at overvåking samordnes. Der det er hensiktsmessig bør bedriften bidra blant annet til finansiering av et felles overvåkingsprogram for de kvalitetselementer i vannforekomsten som kan være direkte eller indirekte påvirket av bedriftens utslipp.

Det settes krav til at alle overvåkingsresultater i vann skal årlig legges inn i den nasjonale databasen Vannmiljø. (<https://vannmiljo.miljodirektoratet.no/>).

Planforhold

Området hvor Østlandsjord drifter er regulert til «kommunalteknisk virksomhet» i reguleringsplanen for Isi miljøpark, vedtatt 25.04.2007 (plannummer 2000033). Det følger av reguleringsbestemmelse § 6 at det på området tillates «bygg og anlegg knyttet til avfallshåndtering, gjenvinning samt etablering av anlegg for deponigass». Pukkverksdrift var tatt inn i et forslag til reguleringsplan i reguleringsprosessen for området i perioden 2004-2007. På bakgrunn av klager og skepsis til planene i høringsrunden ble bestemmelsen om drift av pukkverk tatt ut fra reguleringsplanen. Basert på denne avgjørelsen, konkluderte Bærum kommune i brev datert 30.03.2020 og 27.05.2020, at pukkverksdriften til Østlandsjord AS ikke var i tråd med plan, men at øvrige aktiviteter er i tråd med plan. Miljødirektoratet har vurdert i klagesaksavgjørelsen på Statsforvalterens vedtak om avslag om tillatelse etter forurensningsloven, at alle de omsøkte aktivitetene til Østlandsjord AS er en form for virksomhet som faller inn under normal forståelse av ordlyden i reguleringsplanen.

Forurensningsmyndighetene legger derfor til grunn at alle de omsøkte aktivitetene er i tråd med reguleringsplanen.

Samfunnsmessige hensyn

EU kom med en ny handlingsplan for sirkulær økonomi i 2020¹. I en sirkulær økonomi utnyttes naturressurser og produkter effektivt og så lenge som mulig i et kretsløp der minst mulig ressurser går tapt. Et av områdene som er særlig prioritert i sirkulær økonomi er bygg- og anleggsbransjen. EUs direktiv for avfallshåndtering har stilt krav at fra 2020 skal minst 70 % av avfallet fra bygg- og anleggsbransjen gå til ombruk eller materialgjenvinning, fremfor å gå til forbrenning eller deponering. EUs nye regelverk har stor betydning for Norge gjennom EØS-avtalen, og i juni 2021 fikk Norge en ny helhetlig strategi for sirkulær økonomi².

Nærhet til kunder innen bygg- og anleggsbransjen som har behov for å levere sitt avfall og nærhet til kunder som ønsker å kjøpe de gjenvunnende fraksjonene, reduserer behovet for langdistansetransport. Kunder og samarbeidspartnere til Østlandsjord har uttrykt fordeler med bedriftens drift ved Isi Miljøpark. Samtidig er virksomheten forbundet ulemper med støy, utslipp av støv og tungtrafikk til slike anlegg, noe naboer opplyser at de opplever. Videre er ikke plasseringen gunstig med tanke på verneområdene rundt Isi miljøpark og resipienten Isielva. Bærum kommune har regulert området slik at avfallshåndtering og -gjenvinning er tillatt på området. Vi legger til grunn at det er blitt gjennomført en konsekvensutredning som vurderer om forurensende aktivitet på dette område ikke vil varig forringe omgivelsene til Isi miljøpark. Det er likevel rom for forurensningsmyndighetene å regulere *hvor mye* forurensning som kan tillates på dette området. Statsforvalteren har satt vilkår i tillatelsen som regulerer virksomheten og vi mener nærmiljøulempene holdes på et akseptabelt nivå ved å følge gitte vilkår.

Konklusjon

Vi har vurdert søknaden og kommet frem til at samfunnsnyttens virksomheten utgjør overstiger de forurensningsmessige ulempene knyttet til virksomheten. Det forutsettes at virksomheten drives i samsvar med vilkårene som følger av tillatelsen og forurensningsregelverket for øvrig.

Frister

Tabellen nedenfor gir oversikt over frister for gjennomføring av tiltak som tillatelsen krever:

Tiltak	Frist	Henvi­sing til vilkår
System for energiledelse	6 mnd etter vedtaksdato	10.1
Overvåkingsprogram	6 mnd etter vedtaksdato	12
Støysonekart	6 mnd etter vedtaksdato	14.1
Program for utslippskontroll	3 mnd etter vedtaksdato	14.2

¹ "COMMUNICATION FROM THE COMMISSION TO THE EUROPEAN PARLIAMENT, THE COUNCIL, THE EUROPEAN ECONOMIC AND SOCIAL COMMITTEE AND THE COMMITTEE OF THE REGIONS", European Commission, Brussel 11.03.2020.

² «Nasjonal strategi for ein grøen, sirkulær økonomi», Departementene, 16.06.2021.

Vedtak om tillatelse

Statsforvalteren gir Østlandsjord AS tillatelse til drift av avfallsanlegg ved Isiveien 76 (gbnr. 71/42) i Bærum kommune. Tillatelsen er gitt med hjemmel i forurensningsloven § 11 jf. § 29 og forurensningsforskriften § 30-2. Det er satt vilkår til tillatelsen med hjemmel i § 16 i forurensningsloven.

Statsforvalteren har ved avgjørelsen av om tillatelse skal gis, og ved fastsetting av vilkårene, lagt vekt på de forurensningsmessige ulemper ved tiltaket sammenholdt med de fordeler og ulemper som tiltaket for øvrig vil medføre. Tillatelsen med vilkår følger vedlagt dette brevet.

Det kan foretas endringer i denne tillatelsen i medhold av forurensningsloven § 18. Endringene skal være basert på skriftlig saksbehandling og forsvarlig utredning av saken. En eventuell endringssøknad må derfor foreligge i god tid før endring ønskes gjennomført.

At forurensningen er tillatt, utelukker ikke erstatningsansvar for skade og ulempe eller tap forårsaket av forurensningen, jf. forurensningsloven § 56.

Brudd på tillatelsen er straffbart etter forurensningsloven §§ 78 og 79.

Vedtak om gebyr

Vi viser til varsel om gebyr av 08.11.2022. Vi varslet sats 4 som i 2022 utgjorde kr 105 000,- for behandling av søknaden. Fordi mesteparten av arbeidet med å utarbeide tillatelsen etter forurensningsloven og tilhørende vedtak ble utført i 2023, har vi valgt å bruke satsen for 2023. Sats 4 utgjør derfor kr 112 000,-.

Statsforvalteren vedtar at forurensningsforskriftens § 39-4 sats 4 kommer til anvendelse i denne saken. Østlandsjord AS skal betale kr 112 000 for Statsforvalterens arbeid med tillatelsen. Hjemmel for vedtaket er forurensningsforskriften § 39-3, jf. § 39-4.

Ressursbruk knyttet til saksbehandlingen er lagt til grunn ved fastsettelse av gebyrsats. Herunder hører gjennomgang av søknaden, møter og korrespondanse med søker, høring av saken samt endelig ferdigstillelse av tillatelsen. Innsats fra andre fagpersoner hos Statsforvalteren inngår også.

Miljødirektoratet vil ettersende faktura.

Klageadgang

Vedtaket, herunder plasseringen i gebyrklasse, kan påklages til Miljødirektoratet av sakens parter eller andre med rettslig klageinteresse innen 3 uker fra underretning om vedtak er kommet fram, eller fra vedkommende fikk eller burde skaffet seg kjennskap til vedtaket. En eventuell klage skal angi hva det klages over og den eller de endringer som ønskes. Klagen bør begrunnes, og andre opplysninger av betydning for saken bør nevnes. Klagen skal sendes til Statsforvalteren.

En eventuell klage fører ikke automatisk til at gjennomføringen av vedtaket utsettes. Statsforvalteren eller Miljødirektoratet kan etter anmodning eller av eget tiltak beslutte at vedtaket ikke skal gjennomføres før klagefristen er ute eller klagen er avgjort. Avgjørelsen av spørsmålet om

gjennomføring kan ikke påklages. Ved klage på valg av gebyrsats skal tilsendt faktura betales til fristen. Miljødirektoratet vil refundere eventuelt overskytende beløp dersom klagen imøtekommes.

Med hilsen

Gunhild Dalaker Tuseth
avdelingsdirektør
Klima- og miljøvernavdelingen

Kari Skogen
seksjonssjef

Dokumentet er elektronisk godkjent

Vedlegg:

- 1 Tillatelse etter forurensningsloven for Østlandsjord AS

Kopi til:

BÆRUM KOMMUNE	Postboks 700	1304	SANDVIKA
ADVOKATFIRMAET HJORT DA	Postboks 471 Sentrum	0105	OSLO
VIKEN FYLKESKOMMUNE	Postboks 220	1702	SARPSBORG
SKUI VEL	Postboks 40	1314	VØYENENGA
BÆRUM NATUR- OG FRILUFTSRÅD	c/o Ulf Kristiansen Volten 7	1357	BEKKESTUA
STATENS VEGVESEN	Hunderfossen	2625	FÅBERG
FRANZEFOSS GJENVINNING AS AVD ISI	Postboks 53	1309	RUD
ISI AVFALLSANLEGG	Postboks 700	1304	SANDVIKA
NATURVERNFORBUNDET I BÆRUM	Postboks 252	1319	BEKKESTUA
BÆRUM ELVEFORUM	c/o Terje Bøhler Åsterudveien 40	1344	HASLUM
ISIVEIEN VEILAG	c/o Brit Cecilie Vinda Isiveien 239	1340	SKUI
ASKER OG BÆRUM BILOPPHUGGERI AS	Isiveien 59	1340	SKUI
Johannes Mylius	Bjørnsgårdlinna 246	2849	KAPP
Einar Sæther	Isiveien 224	1340	SKUI
Gerd Signe Jokerud Sæther	Isiveien 212	1340	SKUI
Roy Kristoffersen	Isiveien 232	1340	SKUI
Hans Heen Sikkeland	Isiveien 165	1340	Skui
Karl Magnus Ramberg-Mohn	Dønskitoppen 10 F	1346	Gjettum
Nils Sverre Fjeldstad	Berghoffveien 54	1340	SKUI
Erling Enger	Isiveien 105	1340	SKUI
Brit Cecilie Vinda	Isiveien 239	1340	Skui
Lars-Erik Kristiansen	Isiveien 239	1340	SKUI
Sigurd Wahl	Jomarveien 21 A	1340	SKUI
Jarle Sæther	Isiveien 220	1340	SKUI
Christian Fredrik Grorud	Isigrenda 46	1340	Skui
Morten Heldal Haugerud	Horniveien 67	1339	Vøyenenga
Vigdis Olsen	Isiveien 224	1340	SKUI
Bjørgny Sæther	Isiveien 220	1340	SKUI
Bjørn Erik Sæther	Isiveien 212	1340	SKUI
Agnes Lovise Annsdatter	Isiveien 157	1340	Skui
Rolf T. Ødegaard			